

ادامه از صفحه ۷

خلع سلاح هستم

غرب‌زدگی به مفهوم واقعی‌اش نزدیک دو سده است که بلای جان این مملکت شده. من میهن‌پرست افراطی نیستم ولی شما نگاه کنید به نقاشی و مینیاتور و معماری این جغرافیا. کجا می‌توانید میدان نقش جهان دیگری را پیدا کنید؟ این به چند دهه گذشته هم ربط ندارد. من در حوزه معماری صاحبنظر نیستم ولی در کجای معماری صاحبنظر ایران آمده که باید با نمای ساختمان‌ت درون ساختمان را هم نشان دهی؟ معماری ما یک معماری درنگر است. معماری خشت و گلی است و جاهایی هم آجر و لعاب‌هایی که به آن زیبایی روی آجر می‌نشینند و کاشی‌ها و کار روی چوب و رنگ‌هایی که از دل طبیعت برداشته می‌شود. رنگ گنبد مسجدجامع بزدار ببینید؛ رنگی است که از دل طبیعت آمده. رنگ ماشینی نیست. هنر برای هنر، هنر مدرن و پست‌مدرن؛ بحث‌هایی هستند که دیگر از فرط تکرار کهنه شده است. واقعیت این است که در اقیانوس ماهی‌های بزرگ‌تر ماهی‌های کوچک‌تر را می‌بلعند. فرهنگ‌های بزرگ‌تر هم فرهنگ‌های کوچک‌تر را می‌خورند. من با معماری که کتابخانه نباشد و پله‌های خشت و گلی ساخت. بله، هیچ بحثی در این نیست، ولی کجا باید این زنجیره‌ها به هم وصل شوند که شکل درستی بگیرد؟ همه جای جهان بافت‌های قدیمی شهرها را نگه می‌دارند و تکنولوژی روز را در قسمت‌های دیگر شهر به کار می‌گیرند. من در این شهر تنها یک نقاش نیستم. تب می‌کنم گاهی از رفتارم در زندگی. تب می‌کنم وقتی پشت فرمان بوق زده و به کسی اهانتی کرده باشم. مسوول فرهنگ جامعه نیستم. هرجای دیگر هم باشم مسوول فرهنگش نیستم. ۲۰سال است وجب به وجب این مملکت را جست‌وجو کردم تا در جایی مناسب کار گاهی برای خودم بسازم. عاقبت «سنسگر» را پیدا کردم. در دو، سه‌سال گذشته هفت‌های دوبار از اینجا تا استگسر» که در رق‌ت‌وآمد بودام. متأسفانه تمام مسیر، پر از زباله است؛ پر از نایلون و کثافت. شیر و ماست گوسفند تماشش رفته داخل قوطی‌های پلاستیکی و هزار رقم فرمول و مواد نگه‌دارنده به آن اضافه شده. دیگر کسی در طبیعت دنبال ذایغاش نمی‌گردد. همه توی مغازه‌ها دنبال بیسی می‌گردند. همه دنبال فادن ملان ماست می‌گردند و خود گاو سرگردان است!

❧ شما می‌گویید این‌روزها انرژی زیادی دارید. چرا این انرژی را صرف نقاشی‌کردن نمی‌کنید و مدت‌ها روی‌روی بوم خیره می‌مانید بدون آنکه حرکتی به قلم‌مو یا کارگردان تان دهید؟

من تعدادی نقاشی تحت عنوان دوره «شهاب‌سنگ‌ها» در کارم دارم. شما بهتر می‌دانید که من معمولاً بدون عنوان کار می‌کنم و این عنوان را هم بقیه گذاشته‌اند. و گرنه اصلاً شهاب‌سنکی در کار نیست. یک حجمی است که از آسمان می‌آید پایین به طرف زمین. یک توده سنگ است. بسیار هم برای من خیال‌گونه است و هیچ زیرنویسی نمی‌تواند داشته باشد. اینها یک دوره کاری من بوده که کمتر از ۲۰ اثر را شامل می‌شود. بعضی‌ها هم از آنها خوششان می‌آید. اگر من برای این عده بکشم، می‌شوم قلم‌پوی آنها. این دوره تمام می‌شود. من چطور برگردم و ادای کار خودم را دربیاورم؟ سعی من بر این بوده که بوم سفیدی که جلو رویم هست راضی‌ام کند. کار بدی نبوده خیلی هم خوب بوده اما دیگر راضی‌ام نمی‌کند.

❧ گزینه کارشده‌اید؟

لحظه‌ای که نقاشی‌ام به من جواب می‌دهد از آن فاصله می‌گیرم، سیگاری روشن می‌کنم و نگاهش می‌کنم. همان‌جا مژدم را گرفته‌ام. گندم را کاشتی، که‌نیز به سبب آن حاصل خوب‌اند. این چرخ‌رفل هر کسی هست سخنی حکیمانه است. سعی کرده‌ام همیشه نقاشی‌کنم؛ خوب یا بدش را کاری ندارم. در این صورت دیده خواهد شد. نمایشگاه خواهی گذاشت، می‌خرند و می‌فروشند. بعضی‌ها بهت استاد می‌گویند یا حتی هنرمند. هر چند یاد گرفته‌ام پشت لقب هنرمند قایم نشوم و تمام گلستی‌هایم را پنهان نکنم. در زندگی هنری‌ام بیش از هزار تابلو کشیده‌ام که رفته توی فضای خانه مردم و دیوار گالری‌ها و موزه‌ها. خوشحالم انرژی‌ام به این سمت کشیده شد. شاید اگر انرژی‌ام به سمت سیاست کشیده شده بود، الان معاون نخست‌وزیر بودم. نمی‌دانم. در منبت خودم گفتم: از این فکر‌ها می‌کنم. ولی من آن‌کاره نیستم؛ این کارام. از آن جشن نقاشانی نیستم که بخواهند مسایل اجتماعی را با نقاشی حل کنند. این از ترسم نیست. «من» این نیستم. پدرم می‌گفت زندگی مثل پنیرتر می‌ماند، درش بیاور و بخور. بالاخره پدرم بود و خوشن در گه‌های من جاری است. امیدوارم به سن پدرم ۸۶سالگی برسم. من مثل بعضی‌ها نیستم که مکتوب کرده است در ۳۳سالگی می‌میرد و بعد ببینی باز زنده هستند! انشاءالله صدسال زنده باشد ولی کی می‌داند مرگ آدم کی می‌رسد.

گفت‌وگو به پایان رسیده و من در حالی که از کارگاه نقاش دور می‌شدم دیدم چقدر این کارگاه شبیه خانه‌ای است که دشتی در آن به دنیا آمده؛ خانه‌ای خشت و گلی در ده «کهن کمال» بلوچستان که او در آنجا به دنیا آمد و تا ۱۸سالگی در آن زندگی کرد و سال‌ها بعد سن‌های بیابان آن خانه و روستا را در خود مدفون کرد. حتی عکسی از آنجا وجود ندارد.

شرق: پنجمین شب «کلون کارگردانان» سینمای ایران، سه‌شنبه ۲۳ اردیبهشت به دبیری مازیار میری با تقدیر از سه نسل از سینماگران در محوطه باز فرهنگسرای نیاوران برگزار شد. اجرای این مراسم را درپوش فرهنگ، از اعضای شورای مرکزی کلون کارگردانان برعهده داشت. او در صحبت‌هایش با اشاره به اینکه از همه فیلمسازان برای حضور در این جشن دعوت به عمل آمده گفت: «برای همه فیلمسازان دعوت‌نامه ارسال شد، حتی برای آنهایی که عقاید مخالف دارند که خوشبختانه عدای اینجا هستند و تعداد اندکی هم نیامدند و علت آن را نمی‌دانیم.» نخستین بخش این مراسم، تحلیل از زنده‌یاد چهلگیر چهلگیری بود که ابوالحسن داوودی برای اهدای نشان یادبود به خانواده چهلگیری روی صحنه آمد و گفت: «چهلگیری یکی از بی‌حاشیه‌ترین کارگردان‌هایی بود که در درازای ۴۰ساله این حرفه را ادامه داد، یکی از کارگردان‌هایی که بدون هیچ حاشیه اضافی به کارش پرداخت و خیلی زود هم از کنار ما رفت.» در ادامه مراسم کمال تبریزی، رئیس شورای مرکزی کلون کارگردانان سینمای ایران، روی سن حاضر شد و از امنیت شغلی و بیمه‌بیکاری سینماگران صحبت کرد و گفت: «اینجا نکته‌هایی است که باید در خانه سینما روی آن متمرکز شویم و حالا که می‌توانیم ارتباط بهتری با وزارت ارشاد داشته باشیم آن را به سرانجام برسانیم.» او با اشاره به حاشیه‌های اخیر از جمله نلمه‌نگاری‌های منتشرشده در رسانه‌ها پیرامون کلون کارگردانان گفت: «بهرتر است این اختلاف‌نظر‌ها داخل صوف حل شود و به‌جای رسانه‌ای کردن در درون خودمان حل کنیم.» او به‌عنوان خوشامد به یک کارگردان جوان فیلم اخخاری را به «امصطفی کبابی» اهدا کرد. سیروس الوند، دیگر سینماگری بود که برای تحلیل از یک پیشگسوت در این عرصه روی صحنه حاضر شد و از کلامران قدکچیان تقدیر کرد. الوند درباره همکاری و سابقه آشنایی‌اش با قدکچیان گفت: «پنج فیلم‌نامه اول کلرامان قدکچیان را من نوشتم. همیشه به احترام به تماشاکر فیلم ساخته و رانت آن تماشاکرانی است که بلیت می‌خرند و فیلم‌هایش را می‌بینند. او در کارش شرافت

برای نخستین‌بار، اروپا میزبانی می‌کند

روایت ۵۴ سال هنر ایران در پاریس

بی‌تا غلظیمی‌ن‌ژادان، پاریس: «تاریخ‌ناویراسته: ایران ۱۳۹۳- ۱۳۳۹)، نمایشگاهی است از ۲۰۰ اثر هنری برگزیده ایرانی بین سال‌های ۱۳۳۹ تا ۱۳۹۳ که در تاریخ ۲۶ اردیبهشت سال‌جاری در موزه هنرهای مدرن شهر پاریس افتتاح خواهد شد. سایت رسمی موزه، نمایشگاه «تاریخ‌ناویراسته» (UNEDITED HISTORY) را روایتی تازه از هنر و فرهنگ بصری ایران تعریف کرده است که به‌عنوی تاریخ معاصر ایران را به نمایش می‌گذارد. این آثار که مجموعه‌ای

است از عکس، فیلم، نقاشی، مجسمه، پوستر و گرافیک در سه دوره زمانی تقسیم‌بندی شده است. دوره اول شامل سال‌های ۱۳۳۹ تا ۱۳۴۹، دوره دوم زمان انقلاب و جنگ ایران و عراق و دوره سوم سال‌های پس از جنگ تاکنون. در گفت‌وویی که با مدیر این نمایشگاه داشتیم، وی اظهار کرد: دوره اول با آثاری از ۲۰ هنرمند پیشگام مانند بهمن محض، بهجت صدر، کلامران شیردل، بهمن جالی و کاوه گلستان آغاز خواهد شد. دوره بعدی با مستندهایی شامل فیلم، عکس و پوسترهایی از جشن‌های شیراز آغاز می‌شود و با انقلاب اسلامی و جنگ با کار‌هایی از شهیدمرتضی آوینی و کاظم چلیپا ادامه می‌یابد و دوره آخر با نمایندگان نسل جوان مانند بارید گلشیری، ارش حنایی و بهمن کیارستمی که رویکردی انتقادی به فرم و رسانه دارند به اتمام می‌رسد. هنرمندانی که آثارشان در این نمایشگاه آرایه خواهد شد عبارتند از: مرتضی آوینی، بهزاد جالبز، بهمن جلالی، رعنا جوادلی، کاظم چلیپا، ارش حنایی، خسرو خورشیدی، محسن راستانی، کلامران شیردل، اسماعیل شیشه‌گران، بهزاد شیشه‌گران، کوروش شیشه‌گران، نارمین صادق، بهجت صدر، مزدک عیاری، میترا فرهانی، شهره فیضی‌جو، جاسم غضبان‌پور، بهمن کیارستمی، پرویز کمی‌پاوی، بارید گلشیری، اردشیر محض و بهمن محض. مهم‌ترین هدف از برگزاری این نمایشگاه مبارزه با کلیشه‌ای است که انقلاب را پایان مدرنیته در ایران می‌داند. در اینجا سعی شده است که با ارائه آثار مستند نشان داده شود که با وقوع انقلاب در ایران مدرنیته نه‌تنها به پایان خود نمی‌رسد بلکه با فرم‌های بسیار متفاوت و مهمی ادامه پیدا می‌کند. از نقطه آغاز

رقابت سینماگران از شب گذشته آغاز شد

لیلا حاتمی روی فرش قرمز «کن»

شرق: لیلا حاتمی که امسال یکی از اعضای هیات‌داوران شصت‌وهفتمین جشنواره فیلم کن است، همزمان با آغاز به‌کار این رویداد در کن حضور یافته و اولین عکس‌های او در رسانه‌ها منتشر شده‌است. شصت‌وهفتمین جشنواره فیلم کن عصر روز چهارشنبه ۲۴ اردیبهشت با نمایش فیلم «گریس مونتاگو» شروع شد. به گزارش ایسنا در حضور اعضای هیات‌داوران بر فرش قرمز منتشر شد که لیلا حاتمی نیز در این حضور دیده‌می‌شود. جین کمپبون، کارگردان فیلمنامه‌نویس و تهیه‌کننده سرشناس نیوزیلندی ریاست هیات‌داوران این دوره جشنواره کن را برعهده دارد. او تنها فیلمساز زنی است که در تمام ادوار بر گزاری جشنواره کن موفق به کسب نخل طلا شده‌است. سوفیا کابولا، فیلم‌نامه‌نویس کارگردان، تهیه‌کننده و بازیگر آمریکایی، گائل گارسیا برنال، بازیگر و کارگردان مکزیکایی، نیکلاس وندینگ ریفن، کارگردان دانمارکی، ژانک که جیا، کارگردان و فیلم‌نامه‌نویس چینی، ویلیام دافونه، بازیگر آمریکایی، ژوین دو یون، بازیگر اهل کره‌جنوبی و کارلو بوکه، بازیگر فرانسوی به‌همراه حاتمی، دیگر اعضای هیات‌داوران بخش رقابتی جشنواره کن هستند. همچنین عباس کیارستمی دیگرچهره سینمای ایران است که دآوری بخش فیلم‌های کوتاه این جشنواره را انجام می‌دهد.

هنر

عکس: اصغر خنسه، مهر

مجیدی در پنجمین شب «کانون کارگردانان»:

باید از «خانه سینما» حراست کنیم

دارد: علیرضا داوودنژاد، نیز نفر بعدی‌ای بود که برای تحلیل از یک پیشگسوت حوزه کارگردانی روی سن آمد و درباره خسرو سینیایی گفت: «چرا باید کارگردانی که نقش تعیین‌کننده‌ای در سینمای مستند، نیمه‌مستند و داستانی داشته‌اند، سال‌ها کار نکنند. فکر می‌کنم برخی از حضور آدم‌های خلاق در سینما خوششان نمی‌آید. یو به‌همین دلیل کسانی مثل سینیایی سال‌هاست که حضورشان محروم شده‌است.» خسرو سینیایی نیز بعد از دریافت نشان کلون کارگردانان سینمای ایران گفت: «ما سینماگران لحظه خالی نداریم و همیشه در انتظار چیزی هستیم. قدقر خوشبختیم که همیشه عاملی برای زندگی و تحرک وجود دارد. سینما حرفه نیست، نوعی زندگی است و ما با سینما زندگی می‌کنیم و طبیعت سینما همه این سختی‌ها را داخلش دارد».

پس از صحبت‌های سینیایی، کامیوزیا بر تروی روی سن آمد و از مجید مجیدی که از فیلمسازان نسل دوم سینمای ایران است تجلیل کرد. او درباره مجید مجیدی گفت: «امروز یاد دهه ۶۰ افتادم که سال‌های حضور فک‌های خوب در سینما بود. دوره‌ای که در سینمای کودک فیلمی همچون «بدوک» و «پدر» توسط مجید مجیدی ساخته شد.» مجیدی هم با بیان اینکه دوستان لطف داشتند که او را برای تقدیر انتخاب کرده‌اند، گفت: «سینمای ایران دستاوردهای بزرگی داشته و استعداد‌های زیادی میان نسل جوان وجود دارد اما تکنولوژی و امکانات نسبت به این استعداد‌ها کم است. امیدواریم این تکنولوژی به نسبت استعداد‌ها ارتقا پیدا کند. اگر همه ما یک کلیت و نگاه ملی را در همه عرصه‌های مختلف کشور ببینیم بسیاری از مشکلاتمان حل می‌شود. به‌خصوص در عرصه سینما باید از خانه سینما حراست کنیم و منافع گروهی و صنفی را تبدیل به یک اصل کنیم تا بتوانیم سینمای ایران را بسازیم. امیدوارم بتوانیم دستاوردهای بزرگی در سینمای ایران داشته باشیم و

آیا فیلم‌های ایرانی در تونس توقیف شد؟

ایوبی: تا زمان حضور من اعتراضی نشد

فرانک آرتا، جت‌الله ایوبی و منیزه حکمت که از میهمانان جشنواره میراث فرهنگی و سینمای ایران» کشور تونس هستند جنجال‌های پیش‌آمده در این کشور مبنی بر اعمال افراطی‌گری علیه فیلم‌های ایرانی را تکذیب کردند. جت‌الله ایوبی، رئیس سازمان سینمایی، در گفت‌وگو با «شرق» درباره دلیل سفرش به کشور تونس، به‌جای فرانسه و شرکت در جشنواره «کن» عنوان کرد: «واقعیت این است علت سفرم به تونس این بود که در آن کشور «الحجمن سینمای ایران» به تونس» تشکیل شده و تنها کشوری است که آنقدر به سینمای ایران علاقه دارد که برای نخستین‌بار چنین انجمنی را تأسیس کرده است. همزمان با آغاز به‌کار گیزی این انجمن دوستی که برای نخستین‌بار در تاریخ روابط دو کشور تشکیل شده، جشنواره «میراث فرهنگی و سینمای ایران» نیز افتتاح شد. البته این انجمن مستقل است که از سوی دولت تونس حمایت می‌شود. جشنواره «میراث فرهنگی و سینمای ایران» با همکاری سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی و رایزن فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در تونس برگزار شد که بنده همراه دو سینماگر ایرانی از جمله خلم منیزه حکمت و آقای محتی رایعی اعزام این سفر شدیم. در آنجا ملاقاتی با مسوولان کشور تونس داشتیم که دستاوردهای مثبتی داشت.» این مسوول سینمایی در ادامه عنوان کرد: «البته آشنایی بنده به فرهنگ کشور تونس به سال‌های قبل بازمی‌گردد که چندسال پیش به‌دلیل پذیرش مقاله‌ام درباره انقلاب تونس به‌عنوان استاد دانشگاه در سمیناری در آنجا شرکت کرده بودم و از همان‌موقع با جامعه سینماگران تونس‌ای آشنا و متوجه شدم که مردم این کشور چقدر به فرهنگ و سینمای ایران علاقه‌مند هستند.»ریس سازمان سینمایی نیز تشریح کرد: «البته قرار است در ماه اکتبر «هفته فرهنگی ایران» در کشور تونس نیز برگزار شود و بنده از طرف جناب آقای جنتی در آنجا حضور یافتم تا رایزنی‌های اولیه صورت بگیرد که خوشبختانه با برگزاری جشنواره‌ای کشور تونس مقارن شد.»وی در پاسخ به این پرسش که نظرتان درباره این خبر که اعتراضاتی به اکران برخی از فیلم‌های ایرانی از جمله «دردو بغداد» در تونس شده و به پنهان‌داشتن مجوز قانونی خواستار توقف آن شده‌اند، گفت: «تا آن زمان که من در آنجا حضور داشتم، استقبال خیلی خوب بود و اصلاً با چنین واکنش‌هایی مواجه نشدم. ضمناً این سوال را بهتر است از خانم حکمت یا آقای رایعی بپرسید، چون آنها در مراسم اختتامیه حضور داشتند.»اکتر ایوبی درخصوص جنجال‌های پیش‌آمده بعد از نمایش مستند «کریم» به کارگردانی «محسن برهمانی» که از محصولات دوره مدیریت شفیق افامحمدیان بر مرکز گسترش سینمای

جشنواره بود، دلایل سفرش به تونس را در گفت‌وگو با «شرق» عنوان کرد: «یکی از سفرهای پربرام حضور در این دوره جشنواره بود. برای اینکه تونس‌ای‌ها ابتکار به‌خرج دادند و انجمن دوریش ایران و تونس را تأسیس کردند که برای ما افتخار آرمین است. بنده و آقای رایعی از طرف سازمان سینمایی برای نمایش فیلم‌هایمان به این کشور سفر کردیم. واقعاً آنها خیلی زحمت کشیده بودند. سینماگران تونس نیازمند کمک سینماگران ایرانی هستند و علاقه‌مند که سینمایشان نظیر سینمای ما مجهز به تکنیک و اعتمادبفخس شود. ضمن اینکه رئیس جشنواره کارتاژ از سینمای ایران بسیار استقبال کرد و وزیر فرهنگ کشور تونس که خودشان موسیقی‌شناس هستند، عاشق صدای محمدرضا شجریان بودند و در دفتر کارش آواز شجریان را گوش می‌داد.»این حضور سینمای ایران در تونس وجود آقای ایوبی بود که ایشان در مقام یک مدیر فرهنگی مسلط به دو زبان عربی و فرانسه، به‌نحو احسن از فرهنگ و سینمای ایران سخن گفت که وقتی سخنرانی می‌کردند سکوتی برقرار می‌شد. در پایان این جشنواره از ما تقدیر شد و حتی ما به سینماگران برگزیده تونس‌ی جایزیشان را اهدا کردیم.»وی در پایان ضمن تکذیب حواشی پیش‌آمده در تونس علیه فیلم‌های ایرانی گفت: «اصلاً چنین واکنش‌هایی وجود نداشت و ما شاهدان نبودیم. البته باید گفت که معمولاً چنین اعتراضاتی توسط عده قلیلی همیشه در همه‌جا دنیا وجود داشته و آیا مگر در کشور خود ما گروه‌های کوچکی درباره برخی از فیلم‌های ایرانی جنجال نمی‌کنند؟ ولی خوشبختانه قاطبه مردم و سینماگران نگاه مثبتی به سینمای ایران دارند».

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP

عکس: AP